

“Vücudun kemali, hayat iledir. Belki vücudun hakikî vücudu hayat iledir. Hayat, vücudun nurudur. Şuur, hayatın ziyasıdır.” Bu veciz ifadeleri biraz açıklar mısınız?

“Vücudun kemali, hayat iledir. Belki vücudun hakikî vücudu, hayat iledir.”(1)

Vücut; varlık demektir. Taş da vardır, ağaç da hayvan da insan da... Ancak bir şey mutlak zikredildiğinde; o şeyin kemal derecesi anlaşıldığı gibi, varlık denilince de canlı varlıklar, özellikle de **insan hayatı** hatıra gelir. Hakikî vücut hayat ile olunca, hayatsız cisimlerin varlıkları hakikî olmayıp sanki mecazî gibidir; yokluğa da varlık kadar yakın sayılırlar. Nitekim dersin devamında, **“Denilebilir ki; hayat olmazsa vücut vücut değildir, ademden farkı olmaz.”** buyrulur.

“Hayat, vücudun nurudur.”

Yûnus Suresi beşinci âyet-i kerimede, Cenab-ı Hakk'ın güneşi bir ziya (ışık kaynağı) kameri de nur (aydınlık) kıldığı beyan ediliyor. Bu dersteki hikmet dolu ifadelerin bu âyet-i kerîme ile yakın ilgisi var:

Burada vücut güneşe teşbih edilmiş, hayatın ise o güneşten nur aldığı ders verilmiştir. Varlığı olmayanın hayatının da olmayacağı açıktır.

“Şuur, hayatın ziyasıdır.”

Cümlesinde de benzer bir mesaj verilmektedir. Hayat, bir güneş gibi düşünülürse; o güneşin ziyası şuurdur. Yani şuur, hayattan akıp gelmektedir. **Hayatsız şeyin şuru da olmaz.**

(1) bk. [Sözler, Yirmi Dokuzuncu Söz, Birinci Maksat.](#)